

Om ”No Kings”-protesterna

Tre artiklar från utländska vänstertidskrifter som kommenterar de stora demonstrationerna över hela USA mot Trump den 28 mars.

Innehållsförteckning

Ben Burgis: ”No Kings”-protesterna ger anledning till hopp.....	1
Knyta ihop frågorna.....	3
Detta är vår kamp.....	3
Massprotester mot auktoritarism är faktiskt bra.....	4
Dan La Botz: Miljoner demonstrerar mot Trumps krig och invandringspolitik.....	5
Malik Miah och Barry Sheppard: USA: Massiva ”No Kings”-protester mot Trumps krig mot Iran, och hans kejsrerliga styre.....	7
”Fullskaligt angrepp på våra rättigheter”.....	8
Inget stöd till Trumps krig.....	9
Vad sker härnäst?.....	10

Ben Burgis: ”No Kings”-protesterna ger anledning till hopp

(Ur [Jacobin magazine](#), 30 mars 2026. Översättning från engelska, Göran Källqvist.)

(”No Kings”-demonstrationerna har utvecklats bortom en grundläggande Trump-fientlig liberalism. Deras budskap är starkt mot kriget, mot oligarkin och avsevärt mycket mer oavhängiga än ”motståndspolitiken” under Trumps första presidentperiod. Vänstern ska vara stolt över att delta. – *Jacobins* kommentar.)

"No Kings"-demonstrationerna uttryckte den ökande folkliga motviljan mot Donald Trumps andra presidentperiod. (Erik McGregor / LightRocket via Getty Images)

Det har bara gått lite mer än 14 månader av Trumps andra presidentperiod. Under den tidsperioden har administrationen korsat flera röda linjer under sitt angrepp på den konstitutionella demokratin. Med hjälp av en presidentorder har den försök avskaffa konstitutionens garantier för att barn som föds i USA får medborgarskap. Den har arresterat lagliga medborgare för att ha deltagit i protester eller skrivit debattartiklar. Den har översvämmat amerikanska städer med federala agenter under en styrkedemonstration för att straffa icke-samarbetsvilliga lokalpolitiker. När dessa agenter har dödat demonstranter kallblodigt har den utökat insatserna.

Och nu för den ett mycket impopulärt krig i Iran – ett krig som Donald Trump startade utan att ens försöka övertyga den amerikanska allmänheten om tanken att Iran utgjorde något allvarligt hot som måste neutraliseras.

En rimlig sammanfattning av allt detta borde vara att Trump har tagit flera stora steg mot att härska som en kung, som bara behöver höras och åtlydas, snarare än som vald ledare för en konstitutionell republik. Och lördagens "No Kings"-demonstrationer [28 mars] gav uttryck för den ökande allmänna avsky som allt detta har givit upphov till.

Organisatorerna bedömde att 8 miljoner amerikaner deltog i mer än 3.000 demonstrationer över hela landet. Vid demonstrationen i Los Angeles som jag gick med i var det visselpipor, trummor familjer med småbarn och hundar, äldre personer, fackligt anslutna offentligtanställda som var arga på nedskärningar, och åtminstone två demonstranter som gick runt i enorma Trump-utstyrselar i papier-maché.

Anmärkningsvärt var att det politiska innehållet på många av plakaten och parollerna var långt till vänster om det som var vanligt i ”motståndliberalismen” under Trumps första presidentperiod, och även vänster om den samlande ”No Kings”-parollens fientlighet mot auktoritarism. Ett av de vanligaste massproducerade plakaten slog ihop denna paroll med ilska mot kriget i Iran (”Inga krigsherrar”), samtidigt som hänvisningar till Palestina fanns överallt.

Knyta ihop frågorna

Vid flaggskeppsdemonstrationen i St Paul, Minnesota, inte långtifrån där Alex Pretti och Renee Good mördades av poliser från ICE och gränspatrullen, betonade senator Bernie Sanders många av samma ledmotiv i sitt tal. Han tog tillfället i akt att hävda att Trumps auktoritarism inte gick att skilja från det djupare problemet med den ekonomiska oligarkin:

Detta ögonblick handlar inte om en mans girighet, en mans korruption, eller en mans förakt mot vår konstitution. Det handlar om en handfull av världens rikaste personer, som under sin omätliga girighet har tagit över vår ekonomi, har tagit över vårt politiska system, har tagit över våra media för att berika sig själva på bekostnad av vårt lands arbetande familjer. Aldrig tidigare i USA:s historia har så få haft så mycket rikedom och makt.

Han tog också tillfället i akt att koppla samman ”Trumpadministrationens okontrollerade militarism – här hemma i städer som Minneapolis och St Paul – och utomlands”. Han fördömde kriget i Iran som både författningsvidrigt, eftersom Trump inte sökte samtycke från kongressen, och moraliskt skamligt, eftersom ”en enväldig nation inte helt enkelt kan angripa en annan enväldig nation av vilka skäl som helst”.

Sanders räknade upp en rad förskräckliga siffror: de 13 amerikanska soldater som redan har dött och de hundratals som har skadats. De tusentals iranska civila som dödats av urskillningslösa bombningar. De tusentals dödade och miljontals tvångsflyttade i Libanon. De israeliska bosättare som har utnyttjat tillfället för att härja mot palestinierna på Västbanken med tyst godkännande från en regering som, tog han tillfället att påminna folkmassan om, redan hade ”begått folkmord i Gaza”.

Denna kombination av fientlighet mot auktoritarism, ekonomisk jämlikhet och skarpt motstånd mot krig är inte överraskande från en demokratisk socialistisk politiker som Sanders. Det som för det första är mer intressant är att han inbjöds att tala vid flaggskeppsdemonstrationen, och att allt talar för att de miljontals amerikaner som gick i liknande demonstrationer över hela landet är mer mottagliga än någonsin för detta budskap.

Detta är vår kamp

En del inom vänstern kan luta åt att avfärda ”No Kings”-demonstrationerna. Det mest troliga argumentet är att protestera inte är att organisera och att bara protester inte leder till något.

Det är sant att gatuprotester i sig själva inte har makt att förändra regeringens politik, stoppa krig eller kasta ut auktoritära personer från makten. Men det vore ett allvarligt misstag att underskatta deras värde som ett första steg för att bygga upp den energi och kraft som är nödvändiga förutsättningar för all sorts politiska aktioner.

Många av de som var med i demonstrationerna, inklusive många i ledande ställning, kan tro att de enda ytterligare handlingar som behövs är att registrera sig för att rösta, troget dyka upp för att rösta

på de kandidater som Demokraterna nominerar och nöja sig med det. Detta är vilseledande. Den trumpistiska auktoritarismens rötter finns i djupare sjukdomar i vårt djupt ojämlika samhälle. Att bara besegra detta samhälles värsta yttringar parlamentariskt är i bästa fall bara att skjuta upp räkenskapens dag för problemen (som valet av Joe Biden gjorde).

Ett effektivare gensvar på den återuppstående högern måste av nödvändighet medföra att det Demokratiska partiets centristiska ledarskap blir avsatt, ett ledarskap som har underlåtit att föra fram några lockande politiska visioner, och erbjuda ett kraftfullt jämlikhetssträvande politiskt program.

En effektiv lösning på den trehövdade demonen oligarki, auktoritarism och militarism skulle inte börja och sluta på det parlamentariska området. Den rörelse vi behöver måste vara rotad i en organiserad arbetarklass. Men om vi bara för fram dessa argument i publikationer som *Jacobin* så kommer vi inte att nå de personer vi behöver övertyga. Vi måste föra fram argumenten till de miljoner som har stimulerats att bekämpa auktoritarismen här och nu, och vi kan inte föra fram dem som häcklare från sidlinjen utan som medverkande i kampen.

Alla de inom den socialistiska vänstern som tror att kampen mot Trumps auktoritarism inte är *vår* kamp på grund av att den bara ställer liberaler mot konservativ missar poängen fullständigt. En liberal kapitalistisk demokrati är djupt bristfällig, och dess löften är ödesbestämda att inte uppfyllas. Men precis som arbetarrörelsen alltid har förstått, är den en bra utgångspunkt för kampen för något bättre.

Om vi ska nå fram till en sorts samhälle som utvidgar demokratin från politik till ekonomi, så måste vi kämpa så in i helvete för att försvara den nivå på demokratin vi redan har – som är just det som ger oss utrymme att agitera, organisera och manövrera.

Massprotester mot auktoritarism är faktiskt bra

Det är bara drygt 2 månader sedan Alex Pretti sköts till döds av federala agenter. Hans sista ord till kvinnan som han hjälpte upp från marken när agenterna angrep honom var: ”År du OK?” Renee Good sköts medan hon försökte köra bort från agenter i en SUV med familjens hund, med handskfacket fullsmockat av barnens leksaker, medan hennes hustru filmade när ICE-agenter omringade bilen och gav motsägelsefulla anvisningar. Hennes sista ord riktades till hennes mördare och var: ”Det är bra, grabben. Jag är inte arg på dig.”

Båda var amerikanska medborgare som konfronterades av agenter medan de utövade sin lagliga rätt att observera och protestera. Båda smutskastades som ”inhemska terrorister” av Trumps administration. Vad skulle det säga om vårt samhälle om det *inte*, så snart efter dessa brott, var miljontals demonstranter på gatorna som försvarade den liberala demokratins grundläggande normer?

Den framlidne politiske kommentatorn Christopher Hitchens skrev en gång, i en kolumn till *Nation*, att det var ett misstag att använda ”förutsägbart” eller ”reflexmässigt” som förolämpningar. ”Om jag bara talar för mig själv”, skrev han, ”så skulle jag bli orolig om inte mina reflexer skulle svara på vissa stimuli. Det skulle varna mig för att jag har tappat modet.”

Dan La Botz: Miljoner demonstrerar mot Trumps krig och invandringspolitik

(Ur [International Viewpoint](#), 30 mars 2026. Översättning från engelska, Göran Källqvist.)

I lördags 28 mars deltog 8 miljoner personer i USA i 3.300 "No Kings" [Inga kungar]-demonstrationer mot president Donald Trump och hans politik i landets alla 50 delstater. Jag demonstrerade med min familj i Brooklyn, New York.

Det var den tredje protesten av denna sort, den ena större än den senaste, som visar det enorma folkliga avvisandet av Trumps presidentskap. Minnesotas huvudstad St Paul och tvillingstaden Minneapolis var huvudplats för de senaste nationella protesterna, eftersom Minnesota utgjorde ett så modigt exempel på folkligt motstånd mot Trumps våldsamma och olagliga Immigration and Customs Enforcement (ICE). I januari mördade ICE-agenter i Minneapolis två medborgare, Renee Good och Alex Pretti, när staden reste sig i fredliga protester för att försvara sig själv.

I ett tal i St Paul sa Bernie Sanders till folkmassan: "Inför ICE:s, Trumps inhemska armé, exempellösa ockupation av denna stad försvarade sig samhället med utomordentlig solidaritet, gjorde motstånd och vann. Minnesota visade det amerikanska folket och faktiskt hela världen vad demokrati handlar om, vad gräsrotsaktivism är, och vad att stå upp för amerikanska ideal om frihet

och rättvisa handlar om.” Sanders rasade mot den ekonomiska oligarkin. ”Vi kommer inte låta detta land förfalla till auktoritarism eller oligarki. Idag säger vi inte bara nej till Trumps auktoritarism, vi säger nej till Musk, nej till Bezos och Zuckerberg.... Ni kan inte få allting.”

Som alltid bar demonstranterna överallt hemgjorda plakat. Ett populärt plakat var ”Inga kungar, Inget krig, Inget ICE”. En del plakat sa ”Inga Kungar, Inga fascister”. Och även ”Regimförändring nu”. Jag tycker att det var färre amerikanska flaggor än under de tidigare protesterna, kanske för att folket i en så populär rörelse inte längre känner behov av att bevisa sin patriotism.

De här protesterna var större, djupare, bredare. I många storstäder marscherade folk till centrum från sina bostadsområden, ett tecken på ökande lokal organisering. Men fackföreningarna visade ingen särskilt stor närvaro och det normala livet stördes inte. Kanske protesternas viktigaste funktion var att ge ett ansikte åt opinionssiffrorna, som visar att Trumps och republikanernas stöd minskar. Men protesterna är också viktiga eftersom de låter folk säga sitt och ger oss en känsla av deras egen styrka.

Med mellanårsvalen bara sju månader bort var ”No Kings” också mer öppet valpräglade, med demokratiska kandidater som anslöt sig för att vinna anhängare. De flesta i demonstrationerna hoppas se demokraterna ta tillbaka kongressens båda hus. Då tror de att vi kan sätta stopp för kriget mot Iran och stoppa våldet mot invandrare.

Afroamerikaner deltog inte i särskilt stort antal, trots att en del svarta ledare uppmanade dem. John E. Warren, utgivare av tidningen San Diego Voice and Viewpoint, skrev: ”Ni svarta, som inte har deltagit i så stort antal, kom nu ut och räknas bland de som demonstrerar. Vi är offer för den kampanj mot ”Mångfald, rättvisa och inkludering” (DEI) som presidenten har inlett mot våra program och vår kultur ... Bara om vi röstar i val kan vi stoppa Donald Trump och hans försök att göra Amerika likt Ryssland och Ungern, med auktoritära ledarskap istället för demokrati. Vi måste låta våra grannar och motståndare få reda på att vi fortfarande räknas. Vi röstar fortfarande och vi kan fortfarande göra skillnad i alla val. Inga fler ursäkter, delta bara, och börja nu i helgen med No Kings Day.”

Demokraterna kan mycket väl ta tillbaka kongressen, men Trump kommer fortfarande att vara president. Kriget mot Iran fortsätter, ICE fortsätter sina angrepp på invandrare, priserna stiger, så protesterna måste fortsätta.

Malik Miah och Barry Sheppard: USA: Massiva ”No Kings”-protester mot Trumps krig mot Iran, och hans kejserliga styre

(Ur [Green Left](#), 2 april 2026. Översättning från engelska, Göran Källqvist.)

Demonstranter vid en ”No Kings”-demonstration i Union City, Kalifornien. Foto: Alex Chis/Flickr (CC-BY-NC-ND 4.0)

I USA demonstrerade mer än 8 miljoner människor i 3.300 städer och samhällen i 50 delstater den 28 mars, under de till dags dato största ”No Kings”-protesterna.

Omkring 350 protester hölls enbart i Kalifornien. Deltagare hade med sig hemmagjorda plakat med kreativa paroller som ”Gör motstånd som 1776” [året för Självständighetsförklaringen].

Mer än 500 grupper organiserade aktionerna, och de hade enats om att flaggskeppsdemonstrationen skulle hållas i Minnesotas huvudstad, St Paul, där mer än 200.000 personer marscherade i

demonstrationerna. Mer än 350.000 marscherade i New York, medan 100.000 marscherade i Chicago, Boston och Washington DC.

Minneapolis och St Paul är kända som Tvillingstäderna, och åtskiljs av Mississippifloden. Det var i Minneapolis som president Donald Trump släppte lös en dödlig paramilitär operation mot latinska och somaliska invandrare. ICE och gränspatrullerna möttes av ett massivt motstånd från samhället när deras agenter for fram genom bostadsområdena, och riktade in sig på skolor, köpcentrum och arbetsplatser, och orsakade solidaritetsaktioner över hela landet.

Under ”Operation Metro Surge” sköt och dödade ICE:a och gränspatrullernas agenter Renee Good och Alex Pretti, två vita amerikanska medborgare som var med i protesterna.

”Fullskaligt angrepp på våra rättigheter”

Minnesotas demokratiske kongressledamot Ilhan Omar talade vid demonstrationen i St Paul. Trump har angripit Omar med sina sarkasmer eftersom hon är en svart invandrare från Somalia. Trump har krävt att alla somalier, inklusive den stora gruppen i Minnesota, ska kastas ut från USA.

”Operation Metro Surge var bara toppen på isberget. Vi bevittnar ett fullskaligt angrepp på våra rättigheter, våra institutioner och rättsstatens regler”, sa Omar till demonstrationen.

Vid demonstrationen i St Paul läste skådespelerskan Jane Fonda, känd för sitt motstånd mot Vietnamkriget, upp ett uttalande från Goods hustru, Becca, som skrev:

Jag är så stolt över att kalla Minneapolis för mitt hem. Jag kan inte sluta att tala om hur vackert det är att se hur Minneapolis ställer upp för sitt folk. Jag vill tacka er alla för att ni har ställt upp för mig, hur ni har ställt upp för alla människor som har plågats av detta fruktansvärda ögonblick i historien.
Så många människor har tagit kontakt med mig och omgivit mig med trygghet och omtanke...
Verkligheten är att jag är förkrossad. Jag saknar min hustru... Vi berövades en otrolig människa.
Det har fått folk att stanna till och tvingas välja sida.

Medborgarrättsadvokaten Nekima Levy Armstrong, som tillsammans med Monique Cullars-Doty grundade Black Lives Matter i Minnesota, talade också vid demonstrationen.

Armstrong arresterades den 18 januari tillsammans med Chauntyll Louisa Allen and William Kelly efter en demonstration mot ICE vid en lokal kyrka, och åtalades under *FACE*-lagen, en federal lag som skyddar tillträde till abortkliniker och gudstjänstplatser.

Den berömda sångerskan och låtskrivaren Joan Baez, som var framträdande under protesterna mot Vietnamkriget, uppträdde vid demonstrationen.

Vermonts oberoende senator Bernie Sanders sa till demonstrationen: ”Låt oss vara ärliga ... det amerikanska folket fick höra lögner om Vietnamkriget. Vi fick höra lögner om kriget i Irak. Och idag får vi höra lögner om kriget i Iran. Det här kriget måste sluta omedelbart.”

Sångaren och låtskrivaren Bruce Springsteen sporrades av händelserna i Minneapolis att skriva ”Streets of Minneapolis”, som han framförde vid demonstrationen. Sångens mäktiga sångtext ljöd högt:

*Genom vinterns is och kyla, nerför Nicollet Avenue
Kämpade en stad i lågor mot eld och is under en ockupants kängor*

Kung Trumps privata armé från DHS med vapen fästa på sina rockar
Kom till Minneapolis för att upprätthålla lagen, eller det säger de*

*Mot rök och gummikulor i skymningens tidiga ljus
Stod medborgare upp för rättvisa, deras röster ljöd hela kvällen
Och det fanns blodiga fotspår där barmhärtigheten borde ha stått
Och två döda lämnades att dö på snötäckta gator, Alex Pretti och Renee Good.*

Jämte banderoller med ”Avskaffa ICE” fanns iögonfallande banderoller mot USA/Israels krig i Iran under ”No Kings”-protesterna.

Inget stöd till Trumps krig

Detta är det första utländska krig som större delen av det amerikanska folket har varit mot ända från första dagen. Som Sanders sa grundar det sig på en lögn. Den så kallade ”Incidenten i Tonkinbukten” användes för att rättfärdiga USA:s årtiondelånga krig i Vietnam, och kriget i Irak grundade sig på lögn om att Saddam Hussein hade massförstörelsevapen.

Organisatorerna av ”No Kings”-demonstrationerna konstaterade att 40% av demonstranterna kom från landsbygdsområden, vilket är mer än de tidigare ”No Kings”-protesterna i oktober, som drog 7 miljoner människor. Fler unga människor var med nu också. De vill inte skickas ut i krig.

Handskrivna plakat talade om levnadsomkostnader när bensin- och matpriserna ökar, påskyndade av Trumps krig. Sjukvården blir alltmer oöverkomlig, medan Pentagon gör av med 2 miljarder dollar varje dag på kriget och ansöker om ytterligare 200 miljarder dollar från kongressen.

Innan protesterna hade Vita husets talesperson Abigail Jackson beskrivit dem som ”terapisessioner för sinnesrubbat folk”, och sa att de enda som brydde sig om dem ”var journalisterna som får betalt för att bevaka dem”. Ändå rapporterade till och med den Trumpvänliga *Fox News* att 500 grupper hade stött demonstrationerna. Men de tillade förtälet att ”kommunisterna” var huvudaktörer.

Efter ”No Kings”-protesterna förra året kallade Trumps allierade demonstrationerna för ”hata Amerika-demonstrationer”, och anklagade ”radikala vänsteranhängare som arbetar som främmande agenter” för att organisera dem. *USA Today* rapporterade följande morgon att ”en del republikaner” beskrev ”No Kings”-rörelsen ”som ett gäng radikaler i otakt med den ledande politiska opinionen”. Kongressens talesman Mike Johnson ska enligt ryktena ha sagt att protesterna hade samlat ”marxister, socialister, AFA-förespråkare, anarkister och Demokraternas Hamasvänliga extrema vänsterflygel”.

Den här gången förekom det demonstrationer på 3.300 ställen (en ökning från 2.700 i oktober förra året) på torg och köpcentra på landsbygden och i förstäder. Organisatorerna uppmanade demonstranterna att stanna i sina lokala områden.

Samtidigt var ”No Kings”-protesterna i stora städer som New York, Philadelphia, Boston, Chicago, Los Angeles, San Francisco och Seattle utomordentligt stora och mångskiftande.

Protester organiserades också över hela Florida, inklusive nära Trumps herrgård och golfbana Mar-a-Largo – där han spelade denna dag. Protesten var fredlig, precis som över hela landet.

---

* USA:s inrikesdepartement

Vad sker härnäst?

Även om medier alltid koncentrerar sig på borgerliga val som det enda sättet att stoppa Trump är detta bara delvis fallet.

Trump planerar att begränsa rösträtten med sin ”Rädda Amerika”-lag (*Safeguard American Voter Eligibility (SAVE) Act*), som kommer att kräva bevis på medborgarskap för att registrera sig och rösta. Enligt dess förespråkare, som Kristi Noem, är den ämnad ”att säkerställa att vi får rätt personer att rösta och välja rätt ledare för att leda detta land”.

Lagen antogs av kongressen i mars, men debatteras fortfarande i senaten. Vissa delstater planerar att införa liknande lagar om den federala lagen inte utfärdas.

Dessa föreslagna parlamentariska förändringar är orsaken till att så många valda befattningshavare från Demokratiska partiet anslöt sig till och talade vid tilldragelserna – många fler än i juni och oktober förra året.

Men det är inte därför de flesta av organisationerna bygger denna rörelse.

Historiskt har massrörelser tagit årtal, om inte decennier, för att få till stånd sociala förändringar. Det tog medborgarrättsrevolutionen på 1960-talet mer än ett decennium för att genomdriva verkliga förändringar efter att Högsta domstolen 1954 dömde att juridisk segregation inom utbildningen var mot konstitutionen. Det dröjde till 1964 och 1965 innan kongressen och presidenten skrev under de lagar som officiellt avskaffade Jim Crow-segregationen.

Vietnamkriget tog inte slut förrän i mitten av 1970-talet, efter år av väpnat vietnamesiskt motstånd och massprotester i USA och på andra ställen. De flesta Demokraterna anslöt sig till protesterna först efter att USA var på väg mot nederlag.

Kvinnors rätt och hbtqi-rättigheter erövrades också på gatorna.

Alla dessa framsteg avvecklas nu av trumpismen och den kejsrerliga presidenten. USA/Israels krig i Iran, Libanon och Gaza kommer att upphöra först med hjälp av massmotstånd och proteströrelser. Valet av kandidater som är mot kriget kommer sannolikt att äga rum i framtiden – uppbyggt av en massrörelse mot kriget.

Efter den framgångsrika protestdagen ”No Kings 3” planeras nu fler ”No Kings, No Trump”-protester till Första maj.